

Inskrift (med det inom [] supplerat efter B 146):

raknilfr × **lit** × **kirua** × **bru** × **pasi** × **iftir** × **anunt** + **sun** + **s[i]n** [× **k**] **upan** × **kup** - - - **bi** × **ons** × **ant** × **uk** × **salu** ×
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60
bitr × **pan** × **on** **krpi** × **til** × **munu** × **iki** × **mirki** × **miri** × **uirpa** × **mupir** × **karpi** × **iftir** × **sun** × **sin** × **ainika** ×
 65 70 75 80 85 90 95 100 105 110 115 120 125

RagnælfR let gærra bro þessi æftir Anund, sun sinn goðan. Guð [hial]pi hans and ok salu bætr þan hann gærði til. Munu æigi mæarki mæiri verða, moðir gærði æftir sun sinn æiniga.

»Ragnälv lät göra denna bro efter Anund, sin gode son. Gud hjälpe hans ande och själ bättre än han förtjänade. Större minnesvårdar skola icke varda till; moder gjorde den efter sin ende son.»

Till läsningen: Icke stungna äro 3, 12, 45, 74, 86, 107, 127 **k**, 5, 10, 13, 24, 66, 85, 89, 94, 98, 112 **i**. 86 **k** kan möjligen vara stunget (**g**); en liten rund fördjupning finnes mellan hst och bst, som möjligen är huggen. 21 är tydligt **a**, icke **o**. Av 38—39 **in** är endast nedre delen synlig; av 40 **k** finnes intet i behåll, däremot större delen av 41—42 **up**. Av 48—50 finnes endast nedre delen av tre staplar. 98 är **i**, varken **e** eller **a**. — Hadorph (och Leitz): sk efter 8 **a** är :, efter 11 **t**·, efter 80 **l** och 101 **a**·; sk saknas efter 84 **l**, 87 **i**, 92 **i**. 21 **i**, 69—71 **þian**; 84 **l**; 88—92 **miti**·**ki**, 108 **i**. — Den riktiga läsningen av 81—101 är första gången funnen av lektor Hj. Kempff och bekantgjord i *UFT* h. 5, s. 118: **munu iki mirki miri uirpa**. — Brate: 21 **a**, 69—71 **þian**, 84 **u**, 86 **g**, 88—92 **mirki**, 108 **a**, 112 **a**.

Kvinnonamnet *RagnælfR* finnes i ännu en uppländsk runinskrift: L 122 Norby, Bondkyrko sn. Ett medeltida belägg är känt (Lundgren).

Bönen *Guð hialpi hans and ok salu, bætr þan hann gærði til* har motsvarighet i flera uppländska och sörmländska inskrifter (Sö 195, 197, 210, 212, 321).

Senare delen av inskriften börjar med ett verspar:

Munu æigi mæarki mæiri verða.

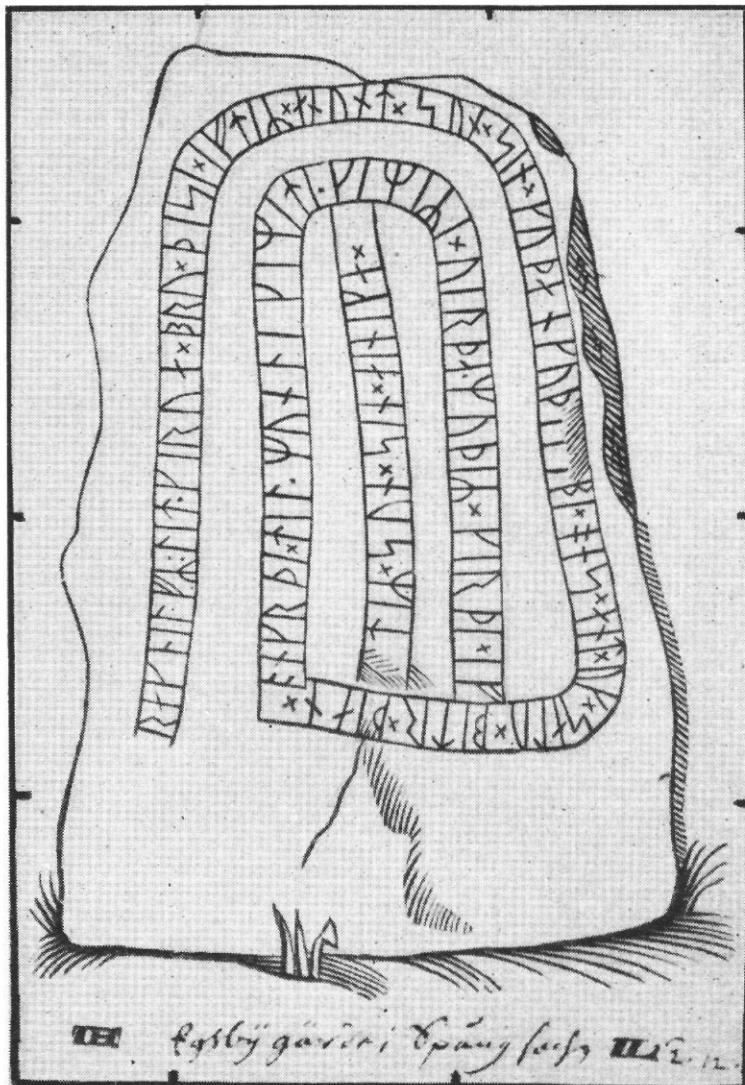

Fig. 50. U 69. Eggeby, Spånga sn. Efter B 146.

70. Flysta, Spånga sn.

Litteratur: B 149, L 377. Ransakningarna 1667—84; J. Hadorph, *Resejournal*; J. Peringskiöld, *Monumenta*, bl. 274; *UFT* h. 2 (1872), s. 69; E. Brate, *Svenska runristare* (1925), s. 70.

Avbildning: Leitz och Hadorph, träsnitt (Peringskiöld a. a. och B 149).

Enligt *Ransakningarna* fanns »vthi Flijstad i Skårstenen inmurad en Runsten med gamla bookstäfwer påskrefwen». Hadorphs resejournal innehåller om runstenen följande: »Dher ifrån [d. v. s. från Glia i Bromma sn] reste iag till Spånga sochn, först till Flystad, hwarest en steen

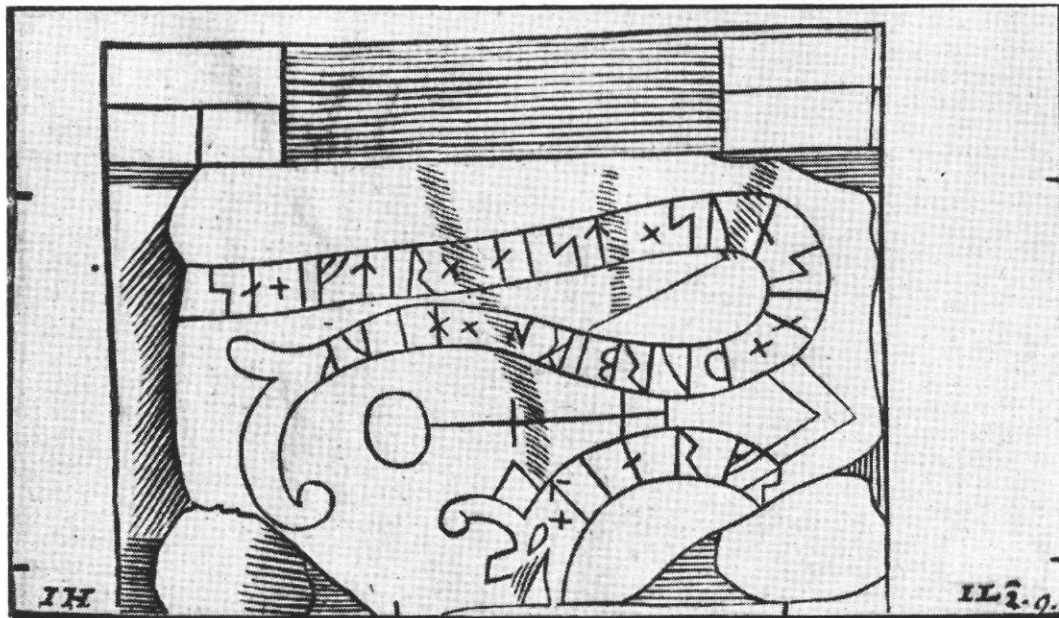

Fig. 51. U 70. Flysta, Spånga sn. Efter B 149.

satt sönderslagen framme i ungzgrufwan, och war detta behållit **sa × iftir · aist · sun · sin · þurbirn · hiuk tiarfr.**» Peringskiöld har under träsnittet antecknat: »Flijstad ungsмур i Spånga Sochn.» *Bautil* och Liljegren ha Flistad. — Stenen är förgäves eftersökt och troligen förkommen.

Inskrift (enligt Hadorph och Leitz):

× **tiarfr** . . . **sa** + **iftir** × **aist** × **sun** **sin** + **þurbirn** × **hiuk**
 5 10 15 20 25 30

Diarfr . . . [*penn*]*sa æftir Æist, sun sinn. Þorbiorn hiogg.*

»Djärv . . . denna efter Est, sin son. Torbjörn högg.»

Mansnamnet *Diarfr* är relativt vanligt i uppländska inskrifter: L 19 Vadsunda prästgård, L 38 Varpsundet, Över Grans sn och L 47 Ekillå bro, Ytter Grans sn, L 53 Skedvi, Håggeby sn, L 421 Hammarby, Hammarby sn, L 608 Husby-Lyhundra kyrka, L 689 Löts kyrka, Sigtunadösan (*Fornvännen* 1912, s. 6 f.), sannolikt även L 75 Hagby kyrka, L 93 V. Åkers kyrka, L 598 Morsta, Ösby-Garns sn; även i ett par sörmländska: Sö 28 och 112. — Även *Æistr* förekommer i ett flertal andra inskrifter: L 14 och 15 Skråmsta, Haga sn, L 17 Skråmsta, Vadsunda sn, L 56 Rölunda, Håggeby sn, L 86 Prästängen, Balingsta sn, L 592 Ösby-Garns kyrka, L 717 Norby, Vårfrukyrka sn, D 1:99 Svinngarns kyrka.

Ornamentiken påminner, såsom Brate anmärkt, om U 37 och om L 626 Roslagsbro kyrka, den senare ristad av Torbjörn skald. Det är därför möjligt, att Torbjörn, som ristat U 37 och U 70, är identisk med Torbjörn skald, som nämner sig som ristare på L 626 och U 29.

71. Granby, Spånga sn.

Litteratur: UFT h. 2 (1872), s. 70; Järvafältets fornlämningar (1929), s. 35.

Avbildning: H. Kempff, teckning 1871 (ATA).

Ett fragment av en runsten påträffades 1871 av docenten H. Kempff vid Granby källa, »liggande bland andra stenar kring källan». Det har sedan åter förkommit.

Inskrift (enligt Kempff i *UFT*):

. . . - : **rita** : - . . . **uasu** : **s** . . .

Första runan kan även ha varit ett **a**.